

Flertallet. Dette har nogen Sammenhæng med Arveafgiften, thi naar et Menneske modtager en Arv, som er beskattet i en vis Grad, og han saa senere, for saa vidt hans Indtægter blive store, og hans Formue forøges i væsentlig Grad ved denne Arv, faar en større Beskatning end den, der nu gælder, vil man forstaa, at Virkningen bliver en lignende, som naar selve Arveafgiftens Skala var højere. Det vil endog virke paa den Maade, at der bliver en fortløbende Beskatning, som sikkert vilde forøge Statskassens Indtægter i betydeligere Grad end en stærkere stigende Skala for selve Arveafgiften.

Ogsaa paa de kommunale Skatters Omraade ønskede jeg en stærkere stigende Skala, end der nu findes. I det hele har det gentagne Gange været omtalt, hvilken Forskel der var paa de Skattelove, vi i sin Tid stemte for, og paa dem, der bleve gennemførte. De første vare langt mere fordelagtige for de ubemidlede, medens de for de besiddende vilde have fremkaldt større Skatteydelse.

Et andet Spørgsmaal, vi rejste, da Skattekommissionens Forslag var til Behandling, var om Anvendelsen af Statskassens forøgede Indtægter. Den Gang var der en Højreregering, og vi havde Erfaring for, at Højre ikke ret godt kunde taale, at der var for mange Penge i Statskassen. Saa længe denne var velfyldt, var Højre uhyre stærkt, det kunde slaa om sig med Millioner uden Bevilling, for Regeringen kunde tage af Statskassen, og Pengene bleve brugte, som vi alle vide, til Københavns Befæstning, hvad der mødte den allerhøjeste Grad af Fordømmelse baade her i Tinget og hos Befolkningen. Under Udsigten til fremdeles at have en Højreregering, var det os ikke nogen overordentlig stor Fornøjelse at fylde Penge i Statskassen til fri Afbenyttelse, og derfor knyttede vi forskellige Betingelser med Hensyn til Anvendelsen af den Forøgelse i Indtægter, som Statskassen kunde faa ved de Skattelove, vi ønskede at fremme. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Betingelser. Vi pegede paa forskellige sociale Formaal og paa Nedsættelse af de indirekte Skatter, hvorved de ny Skatter kunde faa en fornuftig Anvendelse. Nu have vi ganske vist ikke længere nogen Højreregering, Systemskiftet er gennemført, det er Venstrereformpartiet, der sidder ved Roret, men om det giver Sikkerhed for, at Militærudgifterne ikke vilde stige, naar Statskassen bliver velhavende, ved jeg ikke. Vi have diskuteret dette

Spørgsmaal ret ofte, og vi have peget paa, at Militærudgifterne ere stegne ogsaa under Venstres Regimente. Derfor kunde der være Anledning til, naar vi gennemføre en saadan Skat, at sige: Denne Skats Udbytte skal bruges til visse sociale Formaal eller til Nedsættelse af de indirekte Skatter. Nu ville vi jo faa at se, naar den højtærede Finansministers Forslag kommer til at foreligge, om det er Hensigten at bruge den som Vederlag til Statskassen for de Indtægter, den vil miste ved en Forandring i de indirekte Skatter, Ministeren har stillet i Udsigt. Hvis det sker, skal jeg med Glæde gaa med til en saadan Skat, men jeg kunde dog ønske, at Udbyttet af den ny Skat brugtes til Fremme af sociale Formaal.

Dermed skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Fremme. Jeg ønsker, at Gennemførelse af en Arveskat i Danmark, som kan skaffe Statskassen forøgede Indtægter og sætte Staten i højere Grad i Stand til at løse sociale Spørgsmaal, end den er nu, snart maa foregaa, saa at vi kunne faa dette Princip gennemført i vor Lovgivning.

Neergaard: Efter den Udtalelse, der fremkom fra den højtærede Finansminister, finder jeg, at en Fortsættelse af Forhandlingen vilde være ret formaalsløs. Det er givet, at for at gaa videre i Behandlingen af Spørgsmaalet om en Arveafgift, maa vi afvente de Oplysninger, som den højtærede Minister meddelte os, at Administrationen er i Færd med at indsamle og bearbejde. Naar vi have dem og have det af Regeringen forelagte Forslag, er Tiden kommen til at gaa videre med denne Sags Behandling. Jeg kan i Almindelighed give min Tilslutning til det, jeg anser for Hovedtanken i Forslaget, nemlig den stigende Skala for Arveafgift, men ogsaa jeg maa fastholde, at naar vi skulle have en Forhandling om en Forandring af den nuværende Arveafgift, maa det være med det Formaal for Øje at bringe Statskassen ikke uvæsentlig forøgede Indtægter for at benytte dem til en Kompensation paa Toldloven. Disse to Synspunkter ville være bestemmende for mig ved den videre Behandling af Sagen. Men, som sagt, jeg skal ikke inklade mig videre paa Enkeltheder, idet jeg mener, at det vil være rigtigere at gemme, hvad man derom har at sige, til Regeringsforslaget foreligger.

Hammerich: Jeg skal med den samme Motivering afholde mig fra videre Udtalel-